

21

1753, 19

FACULTATIS JURIDICÆ
P. T.
DECANVS,
ERNESTVS TENZELL,
JCVS,

EMINENTISSIMI ELECTORIS MOGVNTINI
CONSILIARIVS REGIMINIS, JVDICII PROVIN-
CIALIS ERFORDIENSIS ASSESSOR, AC
DICTÆ CIVITATIS CONSVL
PRIMARIVS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

ERNESTVS TENNELL
DECANVS
FACVLTATIS IVRIDICAE
EMINENTISSIMI VICTORIS MOGUNTINI
CONSILII CIVIS REGIMINIS IVDICII PROVIN-
CIAE PRINCIPALIS ASSessor, AC
DICTAE CIVITATIS CONSYL-
L. B. &

Printed by
CHRISTOPH. BERLINGER
in Frankfurt am Main

Uter illa quæ homines sibi invicem debent officia, præcipuum esse illud, quod ex societate connubiali oritur, vix erit, qui neget. Est enim matrimonium primum quasi specimen vitæ socialis simulque generis humani seminarium. Qua verò norma, quibusve legibus ista regantur officia, vix suis caret difficultatibus. Non enim ardentem illam sexuum inter se proclivitatem, quam Natura omnia animalia docuit, absque limitibus hominibus liberam & vagam relictam esse, putandum est. Neque etiam hominum conjunctiones eadem normâ qua brutorum censendæ sunt. Sicuti enim homines ad imaginem DEI sunt creati, bruta verò ad usum hominum producta: Ita longè sublimius est rectæ rationis ab anima immortalis directum dictamen, quàm illi animalium brutorum utut analogi quid rationis ex Sapientissimi Creatoris ordinatione habere videantur, quibus reguntur, instinctus. Variæ autem inter varias gentes inveniuntur connubiorum leges, & consuetudines.

1107

) 2

Undè

Unde non exigua circa negotia connubialia oriuntur dubia. Et licet quæ inter juris Naturæ Doctores vix unquam speranda controversiarum conciliatio, ex sacris paginis in multis optimam capiat decisionem, nec hic tamen omnes scrupuli cessant, dum quæ leges sint morales, quæ positivæ, eæve vel universales, vel particulares, non una omnium est sententia. Tutius tamen in dubio sequimur revelationem voluntatis Divinæ. Quæ sicuti officia hominum in dilectione DEI & proximi posuit, ita peculiariter illam inter conjugum dilectionem præcepit. Quæcunque ergo conjugum actiones ab illa abeunt, sunt damnabiles. Et ut conjuges eò tutius hæc sua officia impleant, pro negotii gravitate, eò magis deliberato animo imo propitio Divino Numine, homines ad illa accedere, decet. Hic enim deliberandum est diu, quod statuendum est semel. Hinc rectissime initari matrimonium, de pactis solliciti sunt, honestis tamen, & in jure non prohibitis. Fides quippe conjugialis quo magis in ætissimam socialitatem conjuges adstringit, eò sanctiorem mentis sinceritatem, a fraudibus maximè alienam requirit. Violatio enim illius fidei ex parte tam mariti, quam uxoris, nullo modo licita est. Hujus deliberationis quoque gratia introducta sunt ab antiquissimis temporibus nuptias præcedentia sponsalia, quæ cum sint mentio & re promissio futurarum nuptiarum, omnino à nuptiis differunt. Non quidem affirmaverim solo jure Canonico dari sponsalia de præsentibus & de futuro, licet ipsi termini inde originem acceperint. Dari quippe etiam jure Civili sponsalia de futuro, & de præsentibus, res ipsa loquitur, dum scilicet quædam sponsalia purè, alia verò sub conditione fieri, videmus. Sed profundio-

rem

rem hic latitare subtilitatem constat, dum in dubium
vocatur, an non inter ordinarias, easque puras uxo-
rum sponsiones, & solennitatem ducendi uxores, nul-
lus jure Romano fuerit intermedius & distinctus de
nuptiis consensus? Negare hoc conatur JCrus cele-
berrimus *Utricus Huberus Digress. Lib. II. cap. IX.* idem
quod clarè doceant JCrus Romani, matrimonium con-
sensu perfici *l. 30. de R. J. l. 15. de C. & D. l. 4. de fide in-
strum. l. p. & f. pr. ff. de don. int. vir. & uxor.* Qui con-
sensus Romanis idem fuerit ac sponsalia, neque alium
de fide conjugii intervenisse consensum. Idemque ve-
lit Ulpianus, in *l. 2. ff. de sponsal. ubi moris fuisse veteri-
bus, tradit, stipulari & spondere sibi uxores futuras;* quæ
sponsio fuerit ipsa conventio matrimonialis. Siquidem
conventio ineundi connubia, qua fides conjugalis ab-
solvitur, JCrus pro matrimonio habeatur, eandemq; dici
sponsalia, quia sponsionem rei futuræ, scilicet implemen-
tum voti connubialis spectet. Unde sic colligitur: con-
sensus de nuptiis mox implendis, sponsio est, & sponsos
facit, & sponsalia vocatur; idem consensus est matri-
monium: Ergo sponsalia & matrimonium res una,
eademque sunt. Verum enim verò vix est, ut hæc
viri hujus doctissimi sic inscripta probatio, an tenta-
tio tantæ sit efficacæ, ut eidem subscribendum, no-
bis visum fuerit, quin potius communis sententia,
quæ in ipsis rerum argumentis consistit, & experientiâ
confirmatur, tutiorem approbationem inveniat. Li-
cet enim tam sponsalia, quàm nuptiæ, consensu perfici-
antur, facile tamen, alium esse sponsaliticium, alium
matrimoniale consensum, apparet. Cum enim spon-
salia sint mentio & repromissio futurarum nuptiarum,
nuptias verò consensus faciat, necessario sequitur alium

in nuptiis; qui futurus est, consensum intelligi, alium vero in sponsalibus qui quidem præsentem sponsonem denotat, non verò præsentem nuptias. Jam igitur facilis erit responsio ad argumentum propositum. Negatur quippe, eundem consensum, qui est de nuptiis mox implendis, ac sponsio est, & sponsalia vocatur: etiam matrimonium esse. Contradictionem quippe implicaret, consensum de futuris nuptiis eundem esse, qui est de nuptiis præsentibus. Cum eo ipso, quo quid est præsens, non potest esse secundum idem, ad idem, & eodem tempore, futurum. Ex illis autem societatibus connubialibus, majores cum tempore societates ortæ, quæ Civitatis nomine veniunt. Quæ quidem non simpliciter ex necessitate originem coeperunt, cum scilicet qui civis fit, libertatis naturalis jacturam faciat & imperio sese subjiciat; sed ut præsidia sibi circum ponerent homines, contra mala, quæ homini ab homine imminet. Hinc peculiariter civium erga cives, imò civium erga civitatem, & civium, & exterorum erga civitatem officia oriuntur, quæ officia, ubi utilitatem publicam immediatè respiciunt, juris publici circulum ingrediuntur. Et de talibus officiis, quæ specialiter civitates concernunt, tractat *L. Civitas 27. ff. de reb. cret.* Cujus in lectione suâ cursoria, explicationem suscepit

NOBILIS ET CLARISSIMVS JURIVM
CANDIDATVS

DN. JOHANNES HENRICVS

Kellner.

Ortu Wanslebiâ Magdeburgicus, ubi primam lucem
aspexit die 1. Febr. Anno 1704. Patrem habuit Dn. JO-

HAN-

HANNEM HENRICVM KELLNERVM; *Potentissimū*
Regis Borussiae, & Electoris Brandenburgici, tunc tempo-
ris Praefectum supremum. Postea autem Sereniss. Du-
cis Cizensis Consiliarium, & Praefectum Sulanum. Tandem
autem Sereniss. Ducis Saxo-Hildperhusani Consiliarium &
Praefectum Heldburgensem, tristi nunc fato ipsi creptum.
Matrem verò hucusque superstitem veneratur Dn. JO-
HANNAM ELISABETHAM, Dn. JOHANNIS JOA-
CHIMI MÜLLERI, *Parent. Regis Borussiae, & Electoris Bran-*
denb. Consilarii, & in Ducatu Magdeb. Dreylebiae Prae-
fecti, filiam. Prima dilectiss. Parentum cura fuit, ut fi-
lius Sacro Baptismatis fonte initiatus, privata infor-
matione non modo Religionis Christianae fundamenta
hauriret, sed & ut in honestis moribus & bonarum
artium rudimentis proficeret. Donec tandem Anno
1718. Schleusingam accedens in illustri Gymnasio ibidem,
elegantioris doctrinae in studiis humanioribus fieret
particeps. Post ad ulteriora tendens perantiquam Uni-
versitatem Hieranam Anno 1722. adiit, ibique per trien-
nium substitit, atque in Philosophicis & Philologicis
Clarissimi Dn. M. BVCHNERI, in studio vero Juris
Praenob. Dn. D. RUMPELII auditor fuit. Anno 1725. Je-
nam se contulit, ibique Jctorum & Professorum ce-
leberrimorum, Dominorum DRESSELII, LANGGV-
THII, HEIMBURGII, praelectionibus ad institutio-
nes Justin. Pandectas, Juris in eadem Canonici, Feudalis,
& Praeae Jurid. sedulo interfuit. Anno 1728. ad La-
res Patrios aliquandiu rediit, quibus ex domesticis qui-
busdam rationibus, anno 1729. rursus relictis, per ali-
quot mensium spatium Magdeburgum visitavit, atque
hinc Dresdam tandem elegit. Ubi huc usque constan-
ter moratur. Ut autem honores acquireret Academi-

cos, præmissis speciminibus inauguralibus, ad quæ
literis se obtulit, transmissis textibus ex utroque Jure
resolvendis, Examen rigorosum ipsocum instituimus.
Ubi talem se præstitit, qui ad ulteriora specimina ad-
missus fuit. Post lectionem itaque cursoriam ad d.
L. Civitas 27. ff. d. R. C. horis locoque consuetis die
CXI. hujus Maji

DE RESTITVTIONE IN INTEGRVM VNI-
VERSITATIS,

Pro Gradu acquirendos disputabit. Quos Actus so-
lennes, ut præsentia sua condecorare velint, Univer-
sitätis Nostræ Patroni, in specie Magnif. Dn. Rector
cum reliquis Dominis Proceribus, Membris & Civibus,
est, quod debita cum observantia & humanitate in-
vitantur. Publ. Dom. Rogate die X. Maj. Anno
MDCC XXXIII.

ULB Halle
005 355 664

3

21

1733, 19

FACULTATIS JURIDICÆ
P. T.
DECANVS,
ERNESTVS TENZELL,
JCTVS,
EMINENTISSIMI ELECTORIS MOGVNTINI
CONSILIARIVS REGIMINIS, JVDICII PROVIN-
CIALIS ERFORDIENSIS ASSESSOR, AC
DICTÆ CIVITATIS CONSVL
PRIMARIVS,
L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

